

Bodové hodnocení:

abstrakt	4
odůvodnění a rešerše odborné literatury	19
logika struktury práce	20
zpracování tématu a interpretace získaných poznatků	22
odborný a společenský přínos a celková úroveň práce	11
<hr/> celkem	<hr/> 76

Závěr:

Autorka prokázala, že dokáže dobře pracovat s literaturou a realizovat pro potřeby bakalářské práce adekvátní výzkum. Zmíněné nedostatky na formální rovině jsou podle mého názoru kompenzovány hloubkou a šíří zpracování a zejména nadšením, které je spolu s upřímností patrné z celého textu předložené práce. Po zvážení rozsahu práce, kvality zpracování obou částí i diskuze výsledků vlastního výzkumu navrhuji práci připustit k obhajobě s hodnocením **výborně až velmi dobře** s ohledem na průběh obhajoby.

V Praze, dne 12. 6. 2009



Mgr. Jaroslav Vacek

Posudek bakalářské práce

Název:	Halucinogenní ropuchy
Autor:	Karolina Perglová
Vedoucí:	Jaroslav Vacek
Oponent:	

Po formální stránce je na práci bohužel znát „šití horkou jehlou.“ Ačkoliv autorka svou práci plánovala a de facto začala realizovat přibližně rok a půl před předpokládaným odevzdáním, domnívám se, že vynaložila více sil na realizaci výzkumu a mapování dostupné literatury než na samotnou tvorbu odborného textu, jímž má bakalářská práce být. Text je místy nesouvislý a zejména v úvodu z něj číší novinářský a senzacechtivý styl, který pravděpodobně vyvěrá z použitých zdrojů: téma halucinogenních ropuch je poměrně nové a v odborné literatuře je zmiňováno sporadicky, právě proto bylo využito mnoho neoborných zdrojů, které styl pravděpodobně kontaminovaly. Ačkoliv se literatura opírá v naprosté většině o online zdroje nezaštitěné vědeckou autoritou v podobě článků v recenzovaných časopisech, je vzhledem k náročnosti tématu vybrána a použita vhodně, citována je bezchybně, a nechybí v ní ani zahraniční práce. Členění textu do jednotlivých kapitol je přehledné a logické. Zaujaly mne prázdné stránky (zdůvodnitelné snad oboustranným tiskem?) a neobvyklé číslování stránek (římské přechází v arabské). Pravopisných chyb se v textu nevyskytuje příliš, ačkoliv jsem na nějaké narazil, ale občas jsem jako čtenář pocítil potřebu přeformulovat si větu nebo souvětí do stravitelnější podoby, abych jejímu významu přesně porozuměl (jedná se spíše o drobné nepřesnosti na hranici formální a obsahové stránky, které nicméně snižují čitelnost textu).

Teoretická část bakalářské práce přináší přiměřeně podrobný a zároveň ucelený přehled problematiky halucinogenů, a to jak z hlediska taxonomického, biologického a chemického, tak z hlediska antropologického, historického a sociálně-psychologického, zároveň nejsou opomenuty ani právní aspekty související s problematikou halucinogenních žab – zabírá tedy celé adiktologické spektrum. Velmi zajímavá a přínosná je část, která se věnuje popisu objektivních a hlavně subjektivních aspektů intoxikace ropušími halucinogeny. V teoretické části, jež zaujímá přibližně tři čtvrtiny celé práce, jsem narazil na několik „nedostatků“, které bych mohl spíše formulovat jako doporučení pro případné rozšíření či přepracování do podoby časopiseckého článku: v klasifikaci halucinogenů (kapitola 1.1) není nikterak zmíněna marihuana, která bývá do této kategorie drog také zařazována; v kapitole 1.7 jsou uživatelé halucinogenních drog rozděleni podle subjektivního názoru autorky, který není v textu dostatečně pochopitelně zdůvodněn; v kapitole 4.5 se hovoří o příznacích *užití* a nikoli *užívání*, které je zmíněno v názvu kapitoly; kapitole 6 (popis intoxikací) chybí ucelený souhrn – syntéza subjektivních prožitků do adekvátní formy – zobecnění společných znaků nebo vypichnutí rozdílů by textu dodalo ještě více smyslu a struktury.

Výzkumná část práce je napsána relativně osobně a upřímně, a ačkoliv samotný výzkum trpí nedostatkem „materiálu“ (tedy respondentů), nelze autorce upřít snahu o precizní a hloubkovou sondu, která je z popisu plánovaného výzkumu jasně patrná. Doporučil bych výzkumné otázky (kapitola 7.1) lépe strukturovat a odpovědi na ně explicitně zmínit ve výsledcích ve zvláštní souhrnné podkapitole na konci kapitoly 7. Popis plánovaných metod získávání dat a výběru výzkumného vzorku je precizní. Vzhledem k tomu, že se autorce nepodařilo získat rozsáhlý výzkumný soubor, jsou výsledky výzkumu shrnuty pouze na necelých dvou stranách, což je pochopitelné a obhajitelné. Bohužel nejsou v textu explicitně zodpovězeny výzkumné otázky, jak je již zmíněno výše.

V diskuzi se autorka zamýšlí nad možným zkreslením (internetová forma sběru dat) a nad samotným významem výsledků (zejm. nízká response), a dále nad alternativními způsoby získání účastníků výzkumu a etickými otázkami. Obě závěrečné kapitoly (diskuze a závěr) mají požadovanou formu, obsah i rozsah.